

Het geheim
op zolder

Zaterdag bezoekdag.
Bartje treuzelt met zijn jas.
Ze gaan zeker naar zijn tante,
die alles weet, waar alles mag.

Mama wordt wat ongeduldig.
Ze roept hem nog een keer:
'Kom nou, papa staat te wachten.
Gedraag je strakjes als 'n heer.'

A watercolor illustration of a room. The background is filled with vertical yellow and light green brushstrokes, representing curtains or a wall. At the bottom, there is a horizontal brown band representing a wooden floor. On the left side of the floor, there is a small, colorful figure of a person. In the bottom left corner, there is a pinkish-red shape, possibly a rug or a piece of fabric.

Na de natte zoen van Tante
denkt Bartje: 'Snel, nu weg van hier.'
Hij rent vliegensvlug naar zolder.
Daar heeft hij meer plezier.

Hij ziet iets achterin een hoek.
Naast 'n kleedje, half versleten.
Het is een grote houten kist.
Is tante die misschien vergeten?

Langzaam opent hij de kist.
De oude deksel piept en kraakt.
Er springt een klein boos muisje uit.
Zou hij het wakker hebben gemaakt?

Hij ziet wel honderd kledingstukken,
die tante blijkbaar niet meer wil.
Dan een piratenhoed, een boa
en onderin een vreemde bril...

Buiten met zijn nieuwe bril
ziet hij een dikke kater.
Zijn hangbuik is zo grappig zeg,
alsof hij propvol zit met water.

Dan schrikt Bartje zich een hoedje.
Hij kijkt zo bij de kat in de maag.
Daar ziet hij een klein boos muisje.
Dat heeft hij meer gezien vandaag.

